

РЕШЕНИЕ

№ 26774

гр. София, 11.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8924** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Л. Л. К. - Л., чрез адв. С., срещу ЕР на НЕЛК № 00738 от зас. № 072 от 02.08.2024г., с което е потвърдено ЕР № 00894 от 04.12.2023г. на ТЕЛК при IV МБАЛ, с което не е приета причинна връзка за трудова злополука с починалия Н. В. Л. – съпруг на жалбоподателката.

Жалбоподателката посочва, че съпругът ѝ е изпълнявал възложен от работодателя международен курс с товарен автомобил до РИталия. На 20.08.2019г. е следвало да извърши разтоварване на камиона в [населено място], като практиката била по време на разтоварването шофьорът да изчаква в кабината на камиона. Тъй като адресът на доставка бил в голяма промишлена зона и информацията за точното място на разтоварване не била точно подадена от работодателя, лицето обикаляло дълго и пристигнало към 10,00ч. По време на разтоварване, един от работниците забелязал, че няма движение в кабината, погледнал вътре и установил, че шофьорът е починал. Според жалбоподателката причина за смъртта е дългото обикаляне с камиона и голямата амплитуда между високата външна температура и по-ниската в кабината на камиона, поддържана от климатичната система. Неправилно било прието от ответника, че руптурата на аневризма на абдоминалната аорта, установена при аутопсията, се дължи само на генерализираната атеросклероза. Разкъсването е внезапно и се дължи на големия стрес, описан по-горе. Съпругът на жалбоподателката е страдал от хипертонично сърце без застойна сърдечна недостатъчност, като същият е имал нормално кръвно налягане и приживе не е установено да е страдал от

генерализирана атеросклероза. Не е обсъдена възможността разкъсването на аортата да се дължи на условията на работа и температурната разлика, довела до стрес на кръвоносните съдове. Поради това се иска от съда да отмени процесното решение. Претендират се разноси.

Ответникът - НЕЛК, редовно уведомена, в становище от 30.09.2024г. оспорва жалбата. Посочва, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма при спазване на материалния и процесуалния закон. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Заинтересованата страна – ТП на НОИ [населено място], редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна - „Дриймс Транс“ ЕООД, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

С писмо от 01.09.2020г. директорът на ТП С. град – НОИ е сезирал ТЕЛК с искане да се произнесе по причинната връзка при трудова злополука с Н. В. Л., декларирана с декларация от съпругата му на 15.06.2020г. Към декларацията е приложен протокол № 44 от 26.08.2020г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, станала на 20.08.2019г. В т. VIII от него е посочено, че са снети обясненията на А. А. – служител на работодателя „Дриймс Транс“ ЕООД, (приложени по делото) който е заявил, че се е чул с шофьора на 19.08.2019г. и са направили план за доставянето. Същото е станало на 20.08.2019г. сутринта, камионът е бил на адреса на разтоварване, но складът е бил затворен. А. уведомял клиента да организира работници за разтоварването, но към обяд, когато се чул с Н., камионът още не бил разтоварен. Към 18,00ч. клиентът се свързал с А., като посочил, че работниците му са търсили дълго време камиона и са го намерили, но шофьорът е бил мъртъв. Видно от протокол за преместване на труп, съставен на 20.08.2024г. от поделение на карабинерите в Т., на 20.08.2019г. в 18,40ч. е разрешено преместването на трупа на Л., намерен в 16,45 на същата дата в П.. В известие за смърт от 21.08.2019г., издадено от службата по гражданско състояние на П., Л. е починал в 10,40ч. на 20.08.2019г. Приложена е още заповед за командировка № 5839 от 09.07.2019г. на Л. за 90 дни и трудов договор с „Дриймс транс“ ЕООД от 08.07.2019г. От заключение на СМЕ на труп № 630/2019г. е видно, че смъртта на Н. В. Л. се дължи на болестно разкъсване на аневризма на коремната аорта над бифуркацията, с настъпване на кръвоизлив в коремната кухина. Установена е още генерализирана атеросклероза. По така изпратената документация ТЕЛК се е произнесъл с решение № 0660 от зас. № 138 от 21.10.2020г., в което не е приета причинна връзка между извършваната от Л. работа и претърпяната злополука, поради установеното от СМЕ на труп болестно състояние на лицето – генерализирана атеросклероза, множествени атероматозни плаки на аортата, аневризма на коремна аорта, които не се считат за внезапно увреждане на здравето вследствие на извършваната трудова дейност.

Срещу това решение е подадена жалба от Л. Л. К. – Л. до НЕЛК. С ЕР № 0365 от зас. № 032 от 17.02.2021г. НЕЛК отменя и връща ЕР на ТЕЛК за ново освидетелстване, поради липса на медицинска документация относно здравословното състояние на лицето преди инцидента. Такива са представени от жалбоподателката: амбулаторен лист от 20.03.2014г. от кардиолог, където е установено хипертонично сърце без

застойна сърдечна недостатъчност и е назначена терапия за овладяване на високото кръвно налягане; амбулаторен лист от 09.11.2016г. от кардиолог със същата диагноза, в който е установено, че кръвното налягане е нормализирано и е продължена съответна терапия; кръвни изследвания от 02.11.2016г., доказващи повишен холестерол. Същото е потвърдено и в кръвни изследвания от 12.06.2019г. Въз основа на тази документация е издадено ЕР на ТЕЛК № 0233 от зас. № 037 от 16.03.2022г., където също е прието, че няма причинна връзка между извършваната от Л. работи и настъпилата смърт, тъй като същият е страдал от АХ и дислипидемия още преди 2014г. Това решение също е оспорено от Л. Л. К. – Л. пред НЕЛК. С ЕР № 1201 от зас. № 158 от 27.09.2022г. НЕЛК е отменил ЕР на ТЕЛК и е върнал за ново освидетелстване, тъй като не са изискани и обсъдени длъжностната и производствената характеристика на лицето, запис от тахографа на влекача за времето на управление на автомобила, данни за началната дата на командировката, маршрута и начина на придвижване до мястото на злополуката, твърденията за стрес от неточната информация за мястото на разтоварване и продължителното му търсене.

С ЕР на ТЕЛК № 2058 от зас. № 195 от 09.12.2022г. е прието, че няма причинна връзка между извършваната от Л. работи и настъпилата смърт, тъй като същият е страдал от АХ и дислипидемия още преди 2014г. без да се изпълнят указанията на НЕЛК. Това решение също е оспорено от Л. Л. К. – Л. пред НЕЛК. С ЕР № 00375 от зас. № 100 от 19.07.2023г. НЕЛК е отменил ЕР на ТЕЛК и е върнал за ново освидетелстване със същите указания. С ЕР на ТЕЛК № 00894 от зас. № 163 от 04.12.2023г. е прието, че няма причинна връзка между извършваната от Л. работи и настъпилата смърт вследствие на разкъсана абдоминална аорта с вътрешен кръвоизлив при генерализирана атеросклероза. По жалба срещу това решение от страна Л. Л. е постановено процесното ЕР на НЕЛК № 00738 от зас. № 072 от 02.08.2024г., с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК. Като мотив е посочено, че атеросклерозата е основна причина за възникване на аневризма на аортата и не е внезапно възникнало събитие по смисъла на чл. 55, ал.1 от КСО. Не са установени обективни данни за причинна връзка между условията на труд, които не включват участие в самото разтоварване, и причината за смъртта. Решението е съобщено на жалбоподателката на 14.08.2024г., а жалбата срещу него е подадена на 28.08.2014г.

По делото е представена длъжностна характеристика за длъжността шофьор на товарен автомобил за международни превози, в която не е посочено, че шофьорът извършва товарене и разтоварване на стоки. Представена е и производствена характеристика, според която в работния процес са ангажирани горни крайници, шиен и гръден отдел на гръбначен стълб. Работната поза е в тясно пространство, седяща за 8ч. със зрително и нервно-психично напрежение през цялото работно време. В приложената карта за оценка на риска е посочено, че във връзка с упражняваната дейност съществува риск от умствена и психична умора и риск от възникването на психо-емоционални разстройства.

По делото е изслушано заключение на комплексна съдебно-медицинска експертиза, според заключението на която към 2016г. е имало контрол върху стойностите на артериалното налягане на Л. и е имало подобрене на състоянието в сравнение с 2014г. Същият страда от артериална хипертония във тори стадий, т.е. с органно увреждане, която в комбинация с атероматозната промяна на ендотела на съдовете, е причина за изтъняване ни издуване на стената на съда с образуване на аневризма. Рязкото повишаване на налягането на кръвта в тази зона може да доведе до разкъсване

на стената на аортата в зоната на аневризмата. От извършените справки вещите лица са установили, че на 20.08.2019г. в [населено място] температурата на въздуха е била 37 градуса. Не е ясно колко е била температурата в кабината на камиона, но разликата между тях няма отношение към възникването на руптурата на коремната аорта. Стресът от търсенето на мястото за разтоварване би могъл да доведе до повишаване на артериалното налягане, но ако Л. е приемал предписаното лечение, това повишаване не би било голямо. Условията на труд в трудовия договор, длъжностната характеристика и заповедта за командировка не обуславят възникване на такава руптура.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна – съпруга на починалия, видно от приложеното по делото удостоверение за наследници, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт в законно определения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното експертно решение е постановено от компетентен, по смисъла на чл. 112 от ЗЗдр. и чл. 49 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, административен орган, в установената от закона форма и в съответствие с материално-правните норми и с целта на закона.

Трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал.1 от КСО е всяко внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Обжалваният административен акт е постановен при действието на Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ). Според чл. 66, ал.1 от НМЕ при внезапно починало лице ТЕЛК и НЕЛК се произнасят само по причинната връзка въз основа на наличната медицинска документация и протокола от аутопсията. Съгласно чл. 73, ал.1 и 2 от НМЕ Териториалните експертни лекарски комисии и НЕЛК се произнасят по причинната връзка при трудова злополука въз основа на разпореждане на ТП на НОИ за приемане или неприемане на злополуката за трудова или заместващо го съдебно решение; при нетравматично увреждане и по искане на ТП на НОИ в случаите на увреждане, при което неработоспособността (смъртта) е настъпила по-късно от деня на злополуката – протокол за разследване на злополуката. Не се считат за внезапно увреждане на здравето по смисъла на чл. 55 КСО патологични състояния вследствие на заболяване от каквото и да е естество, включително епилепсия, хронична исхемична болест на сърцето (всички клинични форми, включително миокарден инфаркт), мозъчен инсулт, захарен диабет, атеросклероза, високо кръвно налягане, душевни болести.

В случая Н. Л. е починал по време на командировка в чужбина при изпълнение на служебните си задължения, свързани с доставка на стоки на място на разтоварване, посочено от работодателя. Спорът по делото се свежда до това дали е налице внезапно увреждане на здравето, което да е причинило смъртта. От наличната медицинска документация се установява, че в периода 2014-2019г. лицето е имало дислипидемия (завишени стойности на холестерол в кръвта). От 2014г. е установена артериална хипертония, като при медицински преглед от кардиолог през 2016г. е прието, че същата е овладяна с медикаментозна терапия. Няма данни през следващите 3 години какво е било състоянието му, но при липса на потърсена лекарска помощ съдът

приема, че лицето е с нормализирано кръвно налягане при редовен прием на назначена лекарствена терапия. От приложената по делото СМЕ на труп е установена генерализирана атеросклероза, засегнала вътрешния слой на големите и средните артерии на организма. Във вътрешния слой на артериите са отложени мастни вещества и холестерол, което кореспондира и с данните от кръвните изследвания за предходните 5 год. Видно от заключението на вещите лица, диагнозата, поставена от кардиолозите при проведените прегледи през 2014г. и 2016г. е хипертонично сърце във втори стадий, т.е. с хипертрофия на сърдечния мускул. Комбинацията от двете заболявания е довела до изтъняване и издуване на стената на коремната аорта с образуване на аневризма. От всичко изброено става ясно, че се касае за хронично, прогресиращо в годините заболяване, а не за остро такова.

Вторият спорен въпрос по делото е дали смъртта е настъпила от внезапно обостряне на това хронично заболяване вследствие на стрес от ненамиране на адреса за разтоварване и голямата температурна разлика, довели до повишаване на артериалното налягане. Според заключението на вещите лица температурната разлика не би могла да причини руптура на стената на аортата на пострадалия, тъй като човешкото тяло притежава естествени способности за терморегулация. Само големи температурни разлики от 10-12 градуса могат да причинят стрес за организма. Доколкото обаче няма данни за температурата вътре в кабината на шофьора и температурата навън към 10,40ч., когато е настъпила смъртта, съдът не може да прецени дали в действителност е налице такава рискова амплитуда. Следва да се отбележи, че става въпрос за сутрешен час, когато по принцип не се достига максималният градус на дневната температура, поради което съдът не кредитира справката на вещите лица за температурата през деня на 20.08.2019г. в [населено място], И.. Относно втория фактор - стрес от ненамиране на адреса за разтоварване, по делото са изложени две версии. Едната – на жалбоподателката, според която на съпруга ѝ е подадена грешна информация за точния склад за разтоварване, тъй като на адреса е имало много складове, и същият е трябвало да обикаля с камиона, докато го намери. Другата – на служител на работодателя, според която камионът е бил на точния адрес още сутринта, но складът е бил затворен и е трябвало да се осъществи контакт с клиента за отваряне на склада и извикване на работници за разтоварване. През това време камионът е бил на място за престой, където Л. е починал. По делото не са приложени доказателства в подкрепа на нито една от двете тези, въпреки указаната от съда доказателствена тежест. Която и от тях да е вярна обаче, това не променя извода, направен от вещите лица, че такъв стрес не би могъл да причини такова сериозно повишаване на кръвното налягане, което да доведе до руптура, при условие че Л. е приемал предписаната терапия. Освен това стресът от подобни ситуации е в рамките на обичайния по време на работа за длъжността, заемана от Л., видно от производствената му характеристика. Но не винаги стресът от трудности при намиране на адреса или от забавяне на разтоварването води до смърт. Следователно внезапно настъпилото усложнение на хроничното заболяване на жалбоподателя не е свързано с изпълняваната от него работа, респ. настъпилата смърт, макар и при изпълнение на служебните задължения, не е обусловена от работата му.

Предвид изложеното не са налице основания за отмяна на експертното решение на НЕЛК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв. съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от

Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 и чл.143 ал. 3 и 4 от АПК,
Административен съд София-град, II отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Л. К. - Л., чрез адв. С., срещу ЕР на НЕЛК № 00738
от зас. № 072 от 02.08.2024г.

ОСЪЖДА Л. Л. К. – Л. от [населено място] да заплати на Националната
експертна лекарска комисия сумата от 100лв. юрисконсултско
възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния
административен съд , подадена чрез Административен съд София – град в
14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: